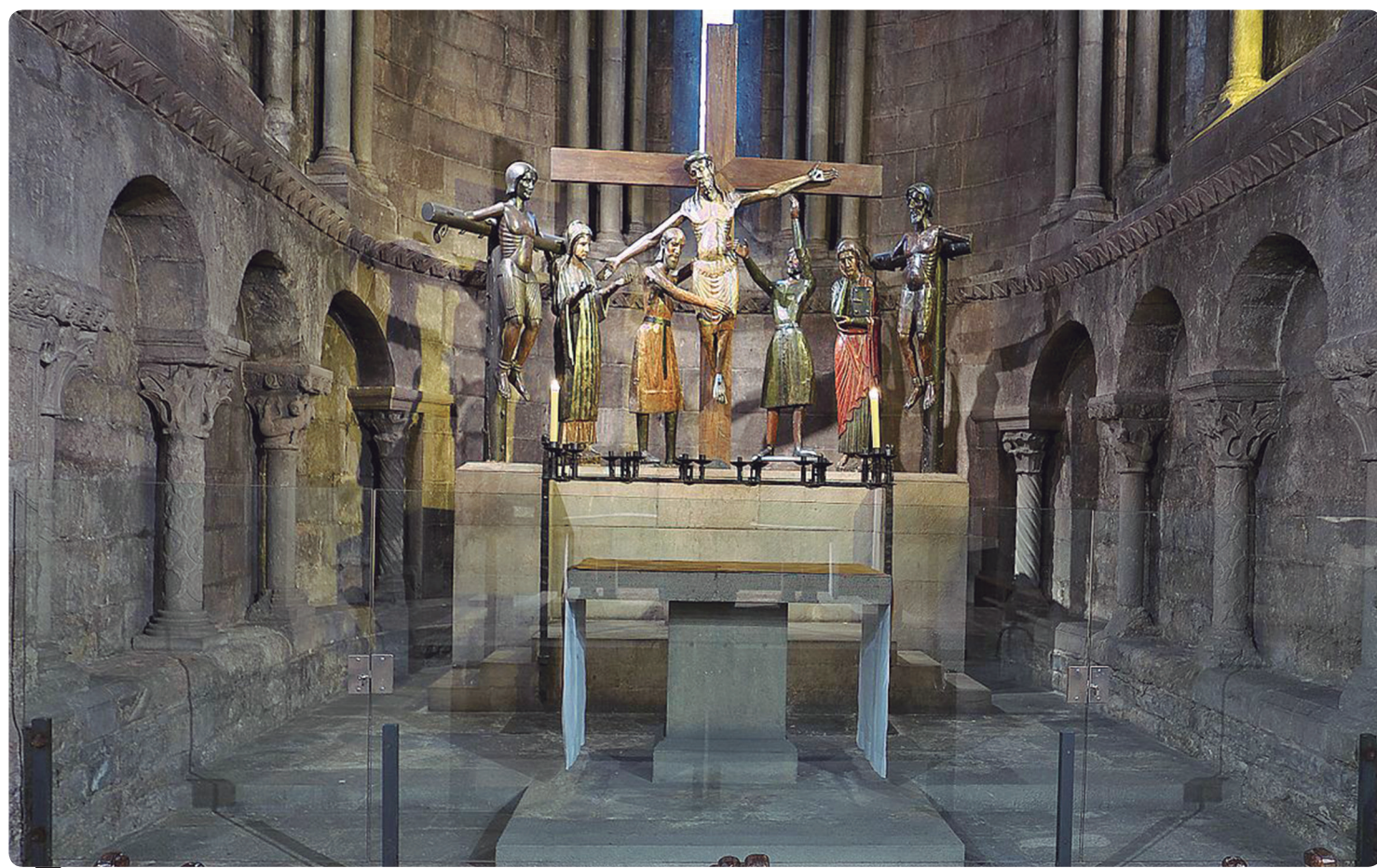

Full diocesà

31 de juliol del 2022

Sant Joan de les Abadesses, un llegat mil·lenari

El monestir de Sant Joan de les Abadesses, edificat en el segle XII, va ser el primer monestir femení dels comtats catalans. És un lloc de culte religiós, d'acolliment i hospitalitat i un espai de memòria.

L'església de Sant Joan (s. XII), d'una sola nau i un creuer amb cinc absis, és una peça única del romànic català. Passejar pel seu claustre gòtic et transportarà a reviure moments i descobrir la seva història, llegendes i tradicions.

La visita guiada al monestir us descobrirà un ric patrimoni arquitectònic del nostre país d'arrels mil·lenàries i us farà gaudir de la història, el paisatge i l'art.

L'activitat forma part de «Territori Oliba», agenda d'activitats de descoberta i coneixement del paisatge, els monuments i la història d'un territori marcat per la petjada de l'abat i bisbe Oliba.

Data i hora: Divendres 5 d'agost a les 16.30h.

Preu adults: 10€.

Preu jubilats i persones amb mobilitat reduïda: 8€.

Menors de 12 anys, gratis.

És imprescindible fer la reserva a:

www.casesdoliba.cat

«Estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra»

Diumenge XVIII durant l'any / Cicle C

Lectura del llibre de l'Eclesiastès

Vanitat i més vanitat, deia el Portaveu-del-poble, vanitat i més vanitat, tot és en va.

Després que un home s'ha esforçat a treballar amb coneixement, traça i eficàcia, ho ha de deixar tot a un altre que no s'hi ha esforçat per res. També això és en va, i és una gran dissort.

Perquè, de fet, què en treu l'home de tot esforç i de tot el neguit amb què treballa sota el sol? Passa els dies en el desfici i en les penes de la seva servitud, i de nit el seu cor no descansa. També això és en va.

(1,2,2,21-23)

Salm responsorial

Al llarg de tots els segles, Senyor, heu estat sempre la nostra muralla.

(89)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

Per tant, feu morir allò que us lliga a la terra: fornicació, impuresa, passions, mals desigs i l'amor al diner, que és una idolatria; no us enganyeu els uns als altres, vosaltres que us heu despullat de l'home antic i del seu estil d'obrar, i us heu revestit del nou, que es renova a imatge del seu Creador i avança cap al ple coneixement.

Aquí ja no compta ser grec o jueu, circumcís o incircumcís, bàrbar o escita, esclau o lliure, sinó que Crist ho és tot, i és de tots.

(3,1-5.9-11)

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

En aquell temps, un de la gent digué a Jesús: «Mestre, convinceu el meu germà que es parteixi amb mi l'herència.»

Jesús li contestà: «Bon home, qui m'ha encomanat a mi que fes de jutge o de mediador entre vosaltres?» Llavors digué

a tothom: «Vigileu! Guardeu-vos de tota ambició de posseir riqueses, perquè ni que algú tingués diners de sobres, els seus béns no li podrien assegurar la vida.»

I els ho explicà amb una paràbola: «Un home ric va treure de les seves terres unes collites tan abundants que no tenia on guardar-les. Tot rumiant es va dir: ja sé què faré: tiraré a terra els meus graners, en construiré de més grans, hi guardaré tot el meu gra i les altres mercaderies meves i em diré a mi mateix: "Tens reserves per a molts anys: reposa, menja, beu, diverteix-te." Però Déu li digué: "Vas errat! Aquesta mateixa nit et reclamen el deute de la teva vida i tot això que volies guardar-te, de qui serà? Així passa amb tothom qui reuneix tresors per a ell mateix i no es fa ric als ulls de Déu".»

(12,13-21)

«Guardeu-vos de tota ambició de posseir riqueses, perquè ni que algú tingués diners de sobres, els seus béns no li podrien assegurar la vida»

Béns que perdurin

Joan Mir Tubau, prev.

Jesús contradiu l'home de l'herència perquè està aferrat als béns caducs. I ho rebla amb la paràbola, en què expressa que cal concentrar-se en el que és durador i no posar tot el nostre voler en riqueses efímeres i passatgeres.

Tota seguretat que no es fonamenti en Déu —misteri de la nostra existència— és pura il·lusió. Per això Jesús no vol actuar de jutge, perquè veu en el qui acudeix a ell un afany desmesurat de possessió. La seva sentència (manera de sentir) no és la que expressa, al final d'un procés jurídic, un magistrat, sinó la d'un Pare pròvid que té cura dels seus fills.

La vida no esdevé més segura com més béns materials posseïm. Ben mirat, el problema fonamental que aquí es planteja no és la riquesa en ella mateixa, sinó l'acaparament egoista: l'home foll no és el qui guarda estalvis per al futur, sinó el qui acumula sols per a ell i no pensa en l'eternitat ni en les necessitats dels altres. Jesús demana que ens fem rics als ulls de Déu.

Com ensenya l'experiència humana, en aquest món hi som de pas. Ve un dia que ho hem de deixar tot, sigui molt sigui poc. Ja ho deia el poeta Horaci: «La pàl·lida Mort truca amb peu imparcial a les cabanes dels pobres i a les torres dels reis.»

Ser és més important que tenir: la vida no són les coses que posseïm materialment, sinó un regal de Déu a un ésser a qui ha constituït persona.

La imatge

Era establert com calia procedir a l'hora de repartir una herència. Jesús, en canvi, entra a no posar el cor en l'ambició de posseir, quan, per exemple, la vida la tenim sense haver-la treballada: de manera gratuïta. Si amb un graner ple s'acaba el do de la vida, de què et servirà? Cerquem de posseir sense que el cor s'hi arrapi, i podrem compartir els nostres béns amb els altres.

Charles Montgomery Burns (1987).
Matt Groening

Agenda

Lit. hores: Setmana II

1 dilluns

—Sant Alfons Maria de Liguori, bisbe fund. dr.
—Sant Fèlix Africà (Feliu), mr. a Girona
Agost, consagrat al Puríssim Cor de Maria
Jr 28,1-17/Salm 118/Mt 14,13-21

2 dimarts

La Mare de Déu dels Àngels o de la Porciúncula
—Sant Eusebi de Vercel·li
Jr 30,1-2.12-15.18-22/Salm 101/
Mt 14,22-36

3 dimecres

—Santa Lídia, deixebila de Sant Pau
Jr 31,1-7/Jr 31/Mt 15,21-28

4 dijous

—Sant Ruben, ermità
—Sant Joan Maria Vianney
Jr 31,31-34/Salm 50/Mt 16,13-23

5 divendres

La Dedicació de la Basílica de Santa Maria la Major
La Mare de Déu de les Neus o Santa Maria la Blanca
Na 2,1.3;3,1-3.6-7/Dt 32/ Mt 16,24-28

6 dissabte

La Transfiguració del Senyor (popularment Sant Salvador)
Dn 7,9-10.13-14 o bé 2Pe 1,16-19/
Salm 96/Lc 9,28b-36

7 diumenge XIX de durant l'any/Cicle C

N.S. d' Itziar
Sant Albert de Sicília, carmelita
Sa 18,6-9/Salm 32/He 11,1-2.8-19/
Lc 12,32-48

El pelegrí sant Ignasi a Manresa

Romà Casanova, bisbe de Vic

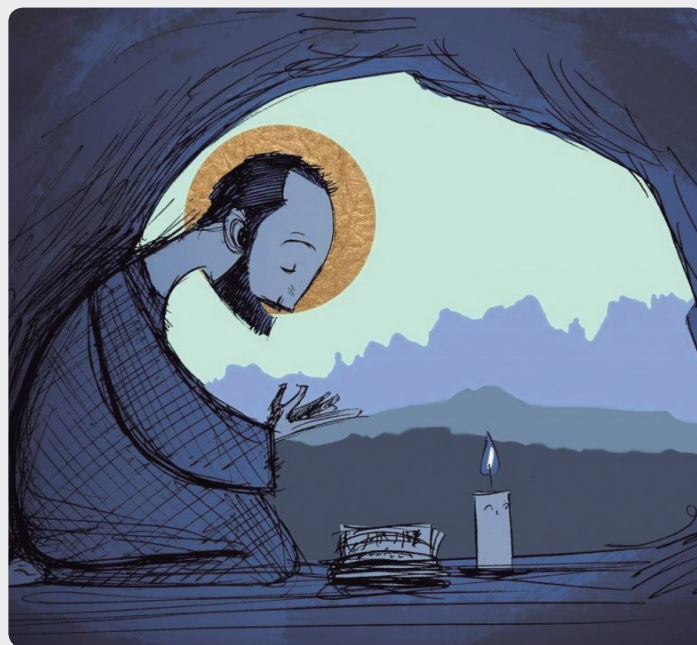

El pelegrí Ignasi de Loiola va deixar Montserrat amb la intenció d'anar a Barcelona, però no ho va fer pel camí dret, on hauria estat reconegut i honorat, sinó que es desvià, com deia ell, a un poble anomenat Manresa, on volia estar-se uns quants dies en un hospital, lloc d'acolliment de malalts i pelegrins, i així poder anotar en un llibret que duia algunes coses que anava sentint en el seu interior.

L'estada de sant Ignasi es va perllongar des del 25 de març del 1522 fins al febrer de l'any següent

L'estada de sant Ignasi a Manresa es va perllongar des del 25 de març del 1522 fins al febrer de l'any següent. Va ser-hi més del que havia pensat en un primer moment. En aquests quasi onze mesos, Ignasi demanava almoïna cada dia. No menjava carn ni bevia vi, encara que li'n donessin. El diumenge, però, no dejunava i, fins i tot, si li'n donaven una mica, bevia vi. Descurava el seu aspecte físic. Al començament mantenia en el seu cor, amb gran equanimitat, una joia constant. Però el seu pelegrinatge exterior duia a un altre de més important: el pelegrinatge interior, que el portaria, per l'acció de Déu en la seva ànima, al coneixement de realitats espirituals.

De fet, fou temptat en la seva feblesa, però pogué vèncer, confiant en el Senyor. En el seu cor experimentava coses diverses i, de vegades, contradictòries: sequedat de cor, sense trobar cap gust en la pregària ni en la missa, i, en altres moments, trobant de sobte consol, que feia fugir de dins seu la tristesa i la desolació. Això el començà a preocupar. I és que ser pelegrí amb Jesús no és pas un camí tranquil i monòton. En una altra etapa, els escrúpols, retorn als seus pecats, una vegada i una altra con-

fessats, el van menar a una situació extrema: la temptació de llançar-se per un gran forat. Solament el seu desig de no ofendre el Senyor el va salvar. Va vèncer els escrúpols amb pregària i obediència al seu confessor.

La quotidianitat de sant Ignasi transcorria amb pregària, set hores al dia, demanant almoïna i ajudant persones la gent que venia a cercar-lo per demanar-li ajut en les coses espirituals. La duresa de les penitències va anar afluixant-se per tal de millor servir els germans. Diverses foren les experiències de coneixement de Déu. La fonamental fou aquella que, en el camí vora el riu Cardener, prop de l'ermita de Sant Pau, estant assegut, «se li van començar a obrir els ulls de l'enteniment; i no és pas que tingués alguna visió, sinó entenent i coneixent moltes coses, tant de realitats espirituals com de coses de fe i de lletres; i això amb una il·lustració tan gran que li semblaven noves totes les coses» (*Autobiografia*, 30).

